

ÉZSAIÁS 6-10.

Ézsaiás 6.-ik fejezetében olvashatjuk Ézsaiás Isten általi elhívását a szolgálatra. Az első fejezetben Ézsaiás elmondta, hogy próféciáinak ideje Uzzijja, Jotám, Áház és Ezékiás királyok alatt történt, és valószínűleg Ezékiás gonosz fia, Manassé ölette meg őt.

Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot.

Uzzijja nagyon népszerű király volt, 52 éven keresztül uralkodott Júdában 16 éves korától kezdve. Ezalatt az idő alatt Júdában nagy fejlődésnek indult a hadsereg és az egész ország gazdasági jólétben élt. Kifejlesztettek egy hatalmas vízvezeték rendszert, megnövelték a mezőgazdasági területeiket, megnövelték az ország területét, mivel elfoglalták a filiszteusok területeit. Ledöntötték Gát és Estát filiszteus városok falait, új településeket alapítottak a filiszteus területeken, és 310.000 főből álló erős hadseregük volt.

A tudósai új haditechnikákat fejlesztettek ki, hatalmas parittyákkal nagy köveket tudtak eldobni, és nyílakat kilőni. A király megerősítette a nemzetet, az emberek biztonságban és kényelemben érezték magukat. Uzzijját mindenki ismerte a határokon túl is, és mindenki róla beszélt. Azt olvashatjuk róla, hogy „ameddig az Urat kereste, az Úr sikereket adott neki.”

Az emberek talán túlságosan is kezdtek hinni és bízni a királyban, és ez gyakran előfordul. Amikor egy jó és népszerű vezető jelenik meg, az emberek túlságosan is arra az emberre vetik szemeiket, és leveszik az Úrról a szemeiket. Ezért aztán ahhoz, hogy ismét visszafordítsák szemeiket az Úrra, az Úr el kellett távolítsa az embert. Gyakran ezt meg is teszi az Úr, azért, hogy az emberek szemei ismét Rá tekintsenek.

Ezért lényeges ez az első mondat: *Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve.* Mert ezelőtt Ézsaiás szeme is Uzzijján volt, hisz ő hozta el a bőséget az országban. És az ember nem sokat gondol az Úrra, amikor bőségben él, hanem inkább akkor jut Ő eszünkbe, amikor a nehézségek jönnek el.

A trón megüresedett, Uzzijjá fia pedig nem olyan, mint az apja. Az Északi királyság a végét járja, hatalmas anarchia uralkodik, egyik királyt a másik után ölik meg.

De Ézsaiás egy látomást látott, amelynek segítségével rájött, hogy a trón nem üres:

Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot.

Ézsaiás látja, hogy Isten maga ül a trónon. És mennyire fontos számunkra az, hogy meglássuk, hogy Isten ül a trónon a mi életünkben, és a világ egésze fölött is.

Gyakran megremegünk, amikor azt látjuk, hogy mik történnek meg a világban, de ha mindezek fölé tekintünk, láthatjuk, hogy Isten uralkodik és kézben tartja a dolgokat.

Mivel Ő az Úr mindenek felett, ezért tudhatom, hogy bármi is keresztezi utamat életem során, minden Isten engedelmével történik, hisz Ő az Úr.

Ézsaiás leírja a trónust, amit lát:

Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel arcát takarta el, kettővel lábát fedte be, kettővel pedig repült.

Tudjuk, hogy kerúbok is vannak Isten trónja körül, amelyek angyali lények, és valószínű, hogy nagyon hasonlóak a szeráfokhoz. Ezékiel is látomást látott Isten trónusáról az első és a tizedik fejezetekben, és ő pedig a kerúbokat írta le.

Jánosnál a Jelenésekben is olvashatunk Isten trónusának leírásáról, ahol élő lényekként írja le az Isten trónusa körül levő angyali lényeket, akik az Isten dicsőítésének vezetői.

Ezek a szeráfok nem állatok vagy madarak, mert hatalmas intelligenciával vannak felruházva:

*Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet!
A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel.*

Érdemes elolvasni tehát Ezékiás első és tizedik fejezetét, valamint a Jelenések negyedik és ötödik fejezeteit, mert ezekben olyan leírásokat olvashatunk, amelyeket mi magunk is nemsokára látni fogunk. Ha nem olvasunk ezekről, akkor a mennybe érkezésünkkor úgy fogunk csodálkozni, mint valami tudatlanok, nyitott szájjal, és mindenki tudni fogja, hogy nem végeztük el a házi feladatunkat, és nem olvastuk el ezeket a részeket.

Ézsaiás látta Isten trónusát, és így kiáltott fel:

Ekkor megszólaltam: Jaj nekem!

Teljesen új fényben látja önmagát. Mindaddig az őt körülvevő világ gyér fényében látta önmagát, és amikor ebben a gyér fényben vizsgáljuk önmagunkat, akkor nem is látszunk annyira rossznak, sőt egész jól nézünk ki. De figyelmeztetlek, hogy óvatosan nézzetek tükörbe, amikor a nap hét ágra süt, mert akkor semmit sem lehet elrejteni.

Isten fényében látni mindent, az egy teljesen más történet. Nem ismerek egyetlen embert sem, akinek valódi látomása volt Istenről, és utána nem érezte magát Ézsaiáshoz hasonlóan. Amikor Péter meglátta az Urat azt mondta: „Távozz tőlem, Uram, bűnös ember vagyok.” Amikor Dániel leírja Isten látomását, azt olvashatjuk, hogy „a szépségem csúnyasággá változott.” Ha Istent látjuk, akkor önmagunkat is a megfelelő fényben láthatjuk meg, és nem lehetünk büszkék arra, amit látunk.

A büszke ember nem látta még Istent.

Jézus a Hegyi beszédben ezt mondja:

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” Ez a keresztény ember leírásának első jellemzője. És honnan jön a lelki szegénységünk? Az Isten megpillantása nyomán meglátom magam az Ő fényében, és azt mondom, hogy „Jaj nekem, én senki vagyok!”

A következő jellemvonás:

„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.” Sírok a saját állapotom látványától: „Hogyan tehettem meg azokat a dolgokat?” Isten fényében látom magam.

Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim!

És hozzám repült az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.

A Szent Sátor tanulmányozása nagyon érdekes, mivel az a mennyei szín kicsinyített mása. Ha tehát szeretnénk tudni, hogy milyen lehet a menny Isten trónusa körül, akkor a Szent Sátrat kell

tanulmányozzuk. Isten azt mondta Mózesnek, hogy „pontosan úgy készítsétek el, ahogy én ezt meghagytam.” Miért? Mert a mennyei szín jelképe.

A Sátorban is ott volt az oltár, ezen pedig az izzó parázs, akárcsak a mennyben. Ezzel a parázzsal érintette meg a szeráf Ézsaiás ajkát:

Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétked meg van bocsátva.

Vegyük észre, hogy ez nem Ézsaiás munkája, hanem Isten munkája volt. Ézsaiás csak felismerte saját állapotát, de Isten tisztította meg őt a bűneitől, miután beismerte saját bűnös voltát. Isten csak annyit kér, hogy ismerjük be helyzetünket, még azt sem kéri, hogy megreformáljuk a dolgainkat: ez majd azután jön.

Annyit kér, hogy megvalljuk: *Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.*

Milyen dicsőséges, hogy a megvallás után azonnal jön a megbocsájtás. Dávid a 32.-ik zsoltárban írja:

*Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.
Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.
Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett.
Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.)
Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem*

Isten alig várja, hogy megbocsájtassa a bűneinket, csak ki kell mondjuk azokat a szívünkbe, és máris bocsánatot nyerünk.

Isten kegyelmi munkája nagyon szép, de ezzel még nincs vége. Isten munkálkodni akar az életedben, ha lehetőséget adsz erre neki, de nem áll meg itt. Isten az életeden keresztül szeretne dolgozni, és a szükségben szenvedő világot szeretné elérni, hisz tisztátalan ajkú nép között élünk, és tudnunk kell, hogy Isten őket is meg akarja tisztítani.

Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!

Ezt már egy olyan ember mondta, akinek életét Isten tüze megérintette. Amikor Isten megérintette a mi életünket, akkor Ő az életünket arra akarja használni, hogy másokat érintsünk meg vele. Isten egy munkát akar elvégezni, és a kérdés mindig az, hogy kit küldjön el.

Jézus azt mondta, hogy a mezők megértek az aratásra, de a munkás kevés. Az az ember, akinnek Isten megérinti az életét, kész arra, hogy elküldjék.

Ő válaszolt: Menj, és mondd meg e népnek

Ebben az időben Júda a lefelé vezető úton haladt. Megtagadták Istent, bevezették a bálványimádást. A lelki reformok csak felszínesek voltak, nem érintették meg a nemzet szívét, Isten mégsem engedte meg, hogy elpusztuljanak anélkül, hogy egy újabb figyelmeztetést ne adott volna számukra. Tudta, hogy nem fognak hallgatni erre a bizonyágtételre, de ennek ellenére Ő hűséges volt, és elküldte a követét hozzájuk.

Ez nagyon érdekes Istennel kapcsolatban: annak ellenére, hogy valaki nem fog válaszolni, mégis Isten mindig esélyt ad nekik, nem szűnik meg figyelmeztetni őt:

Ő válaszolt: Menj, és mondd meg e népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete!

Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon.

Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak, és lakatlanok nem lesznek a városok, a házakban nem lesz ember, a föld pedig pusztává nem válik.

Isten egészen addig folytatta a figyelmeztetést és a prédikációt ennek a népnek, ameddig az egész föld pusztasággá vált, amíg még az utolsó ember ott élt. És a mai világban is ugyanezt teszi: elküldi a bizonyosságait, de a mai világ nem hallgat rá, kigúnyolja Isten figyelmeztetéseit, de ennek ellenére bizonyosságot kell tegyünk, mert Isten nem hagyja önmagát bizonyosság nélkül, még akkor sem, ha az emberek fülei süketek, a szemük vak és a szívük nem ért semmit.

A mai világ bizonyágtétele az egyház lesz, de ezt nemsokára Isten elragadja a földről. Ez azonban nem fogja azt jelenteni, hogy Isten bizonyosság nélkül hagyja a földet, hanem majd két újabb hatalmas bizonyágtételevőt fog elküldeni Jeruzsálembe, és ezeken kívül 144.000 zsidót fog elpecsételni arra, hogy ezekben az elkövetkezendő sötét órákban az Ő tanúi legyenek. Ezek után Isten még angyalokat is fog elküldeni, akik az égen repkednek, körbeutazva a földet, és ezek fogják hirdetni az örökkévaló evangéliumot, figyelmeztetve az embereket arra, hogy ne vegyék magukra a vadállat jelét.

Még a legvégső időkben is folytatja Isten a bizonyágtételeket egészen addig, amíg az egész föld pusztává válik, egyetlen lakos nélkül. Isten bizonyágtétele hűség.

Abban az időben is addig folytatták a próféták a bizonyágok hirdetését, amíg Nebukanozzor rabságba hurcolta őket.

Eltávolítja az ÚR az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország.

Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri. De úgy, ahogyan a csernek vagy a tölgynek kivágás után is megmarad a gyökere. Ez a gyökér lesz a szent mag!

Másszóval a tölgy ismét kisarjad, miután kivágják. Izraelről is azt fogják hinni, hogy halott, de én vissza fogom hozni őket, mondja Isten.

Áháznak, Jótám fiának, Uzzijjá unokájának, Júda királyának az idejében történt, hogy háborút indított Recin, Arám királya és Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen; de nem tudták legyőzni.

Az északi királyság tehát Szíriával kötött szövetséget arra, hogy legyőzzék Júdát, a déli királyságot, de nem tudtak győzni ellene.

Amikor hírül vitték Dávid házának, hogy összefogott Arám Efraimmal, reszketni kezdett a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái reszketnek a szélben.

Akkor így szólt az ÚR Ézsaiáshoz: Menj ki Seárijásúb fiaddal együtt Áházhoz

Seárijásúb azt jelenti, hogy a „maradék visszatér”.

Menj ki Seárijásúb fiaddal együtt Áházhoz a Felső-tó vízvezetékének a végéhez, a Ruhafestők mezejéhez vezető útra,

*és mondd meg neki: Légy óvatos, maradj nyugton! Ne félj, ne lágyuljon meg a szíved e két füstölgő, üszkös fadarab miatt, az arámi Recínnek és Remaljá fiának a haragja miatt!
Mivel azt a gonosz tervet szötte ellened az arámi Recín az efraimi Remaljá fiával együtt, hogy vonuljunk föl Júda ellen, törjünk rá, kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királyává Tábal fiát, azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Nem sikerül, nem úgy lesz, még ha Arámnak Damaszkusz is a fővárosa, és Damaszkusznak Recín is a vezetője! Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép;*

Izrael északi királysága, amelyben Efraim volt a legnagyobb törzs, hatvanöt éven belül meg fog szűnni. És így is történt: hatvanöt év múlva az asszíriaiak elpusztították őket.

*Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép;
még ha Efraimnak Samária is a fővárosa, és ha Samáriának Remaljá fia is a vezetője! De ha nem hisztek, nem maradtok meg!
Ezután így szólt az ÚR Áházhoz:
Kérj jelt Istenedtől, az ÚRtól, akár letről a mélyből, akár fentről a magasból!
De Áház így válaszolt: Nem kérek, nem kísértem az URat!
Akkor ezt mondta Ézsaiás: Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok?
Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy szűz teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el.
Tejszint és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani.
Mert mielőtt ez a gyermek meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani, elhagyott lesz az a föld, amelynek két királyától rettegsz.*

Ebben a részben a próféta úgy írt, ahogy a Szentlélek megihlette őt, de nem értette azt, amit ír. Nem értette, hogy egy helyi eseményről ír ugyan, de ebben egy jövővel kapcsolatos prófécia is található. A legtöbb prófécianak két jelentése van: egy közeli és egy távoli jelentése.

A közeli prófécia szerint egy gyerek születése után 12, 13 évvel, amikor már meg tudja különböztetni a jót és a rosszat, mindkét király el fog tűnni, nem fog többé uralkodni.
De, a prófécia hosszú távon Jézus Krisztus születését jelzi előre:
Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy szűz teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el.

Tudjuk, hogy ez Jézus Krisztusra vonatkozik, mert ezt maga a Szentlélek értelmezi próféciaaként a Máté 1.-ben:

Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van.

Fiút fog szülni, akit nevez el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.”

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által:

„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek”

Az egyik elismert héber bibliatudós azt mondja, hogy héber szót, amelyet itt szűznek fordítottak Ézsaiásban, azt „fiatal nőnek” kellene fordítani. Tudjátok miért mondta ezt? Mert azt állítja, hogy ő nem hisz a csodákban, és persze csodának kellene megtörténnie ahhoz, hogy egy szűznek gyereke szülessen. Ezért ezt a kifejezést fiatal nőnek fordítja, és sok más fordítás is e hitetlenséget folytatva fiatal nőnek fordítja ezt a szót.

De ha egy fiatal nő gyermeke lesz Ő, akkor ez miféle jel lehetett volna? Ilyen minden nap történik. Ezzel az egész Irásnak az erejét elveszi. A görög fordításban, a Septuagintában olyan szót választottak a fordításkor, amely kizárólag szüzet jelenthet, és az teljesen egyértelmű, hogy Isten is szüzként értette ezt a szót, hisz Mária története ezt alátámasztja.

Hoz majd az ÚR rád, népedre és atyád házára olyan napokat, amilyenek még nem voltak, mióta Efraim elvált Júdatól: elhozza Asszíria királyát.

Azon a napon idehívja az ÚR a legyeket Egyiptom folyói mellől, és a méheket Asszíria földjéről.

Mind eljönnek, és letelepsznek a mély medrekben és a sziklahasadékokban, minden tövisbokron és minden itatóhelyen.

Azon a napon megborotválja az Úr a Folyamon túl bérelt késsel, az asszír királlyal a fejet és a szőrös lábat, a szakállt is levágja.

Isten azt jövendőli, hogy Asszíria lesz az ő eszköze arra, hogy Szíriát legyőzze. Asszíria Szíriától északra keletre terült el.

Azon a napon mindenki csak egy üszőt és két juhot tart.

De annyi tejet adnak majd, hogy tejszínt esznek. Tejszínt és mézet eszik mindenki, aki megmarad az országban.

És azon a napon minden helyen, ahol ezer ezüstöt érő ezer szőlőtöke van, csupa tövis és gaz lesz.

Nyíllal és íjjal járnak majd ott, mert tövis és gaz lesz az egész ország.

Nem mennek föl a hegyekre sem, amelyeket meg szoktak kapálni, mert félnek a tövistől és a gaktól. Csak barmok járnak ott, és juhok legelésznek.

A 8.-ik fejezetben

Ezt mondta nekem az ÚR: Fogj egy nagy írótablát és írd rá közönséges írással: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!

Megbízható tanúkul magam mellé vettem Úrijjá papot és Zekarjáhút, Jeberekjáhú fiát.

Miután a prófétaasszony nál voltam, teherbe esett, és fiút szült.

A prófétaasszony a felesége volt.

Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Legyen a neve: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!

Mert mielőtt a gyermek ki tudja mondani: apám és anyám, elviszik Damaszkusz gazdagságát és Samária zsákmányát Asszíria királyának.

Két-három év múlva Asszíria le fogja győzni Szíriát és Samáriát.

Mivel megvetette ez a nép a Silóah csendesen folydogáló vizét, és Recínnek, meg Remaljáhú fiának örül, azért rájuk zúditja az ÚR az Eufrátesz hatalmas és nagy vizét, Asszíria királyát teljes hatalmával. Mindenütt kilép medréből, és hömpölyög partjai fölött.

Betör Júdába, végigzúdul rajta, és nyakig ér. De ha kiterjesztett szárnyaival szélkében ellepi az országot, velünk lesz az Isten!

Tomboljatok csak népek, majd meg fogtok rettenteni! Figyeljetez mind, ti messze országok! Fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenteni, fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenteni!

Szöjetez csak terveket, majd meghiúsulnak, tárgyaljatok csak, úgysem sikerül, mert velünk az Isten!

Így szólt hozzám az ÚR, amikor keze megragadott, és arra intett, hogy ne járjak ennek a népnek az útján: Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond, amitől fél, attól ne féljetez, és ne rettegjetez!

Az a szó önmagában, hogy összeesküvés nagyon megrettentette a júdaiakat, de az Úr azt mondja, hogy feljtsétek el mindezt.

A Seregek URát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegetek, akkor ő is megszentel.

Ne féljétek attól, amit az emberek csinálhatnak, inkább csak attól, amit Isten tehet veletek. Jézus azt mondta, hogy ne féljétek azoktól, akik megölhetik a testeteket, de azután nincs hatalmuk, féljétek attól, aki a test halála után a lelketeket is a pokolba vetheti.

A Seregek URát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegetek, akkor ő is megszentel. De Izráel két háza számára olyan kő lesz, amelybe beleütköznek, olyan szikla, amelybe belebotlanak, Jeruzsálem lakóinak pedig kelepce és csapda.

Ez egy újabb prófécia, amely csak egy villanás a Messsiással kapcsolatban, hiszen Jézus is egy kő volt, amelybe a zsidók beleütköztek. Pál apostol is erre utal:

mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége.

Sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetörnek, megfogja őket a csapda.

Lezárom ezt az intelmet, lepecsételem ezt a tanítást tanítványaim számára.

És várom az URat, aki Jákób háza elől elrejtette orcáját, és benne reménykedem.

Én pedig és e gyermekek, akiket az ÚR adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Sion-hegyen lakó Seregek URának akaratóból.

Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhöz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett?

A törvényre és intelemre figyeljétek! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.

Akkoriban a halottakkal akartak kommunikálni, hogy útmutatást kapjanak tőlük, és Isten ez ellen szól itt. Ehelyett nem az élő Istennel kéne beszélni?

Elképesztő, hogy ma is milyen sokan bonyolódnak bele a spiritualizmusba! Halottak lelkeivel beszélgetnek, és vannak olyan írók, akik leírják, hogy egyes halott lelkek hogyan vezetik őket az ilyen megtapasztalásokban. Nem az Élő Istent és törvényeit kellene keresni?

Először megalázta Zebulon és Naftáli földjét, de végül megdicsőíti a tenger felé vivő utat, a Jordánon túli részt, a pogányok területét.

A nehézségek északon kezdődtek, Naftali és Zebulon törzsek területein. Amikor elkezdődött az invázió, azt gondolnánk, hogy az emberek megtértek bűneikből, és Isten oltalmát keresték, de ez nem így történt.

A 9.-ik fejezet a jövő próféciájával kezdődik, és rólunk szól:

A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.

Te megszorítod a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, mint aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadnak, ha zsákmányt osztanak.

Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján.

Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.

Most pedig Jézus Krisztus születésének és szolgálatának előrejelzése következik:

Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Egy gyönyörű prófétikus villanás, és látható hogy már nem a jelenlegi összeesküvés elleni készülődésről szól: a jövő reménye nem egy emberben van, hanem egy gyermek fogja elhozni, aki szüztől születik.

Az ember szemszögéből egy gyermek születik, Isteni szemszögből pedig, egy Fiú adatik.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

„Az uralom az Ő vállán lesz” – a prófécia ezen része még nem teljesedett be. Ezért meg kell értsük, hogy a tanítványok teljesen össze voltak zavarodva Jézussal kapcsolatban. Keresték a Messiásukat, ismerték ezeket a próféciaikat, de amikor Jézus a haláláról kezdett el beszélni nekik, az nem tetszett nekik, mert nem a haláláról akartak beszélni, hanem arról, hogy Ő Dávid trónján fog uralkodni.

Amikor tehát Jézus felhozta a keresztre feszítésének témáját, Péter azt mondta: „Ó, Uram, távol legyen tőled!” Nem értették, és mindig azt kérdezték, hogy „Uram, mikor indítod el az uralkodásodat?” Jézus pedig azt válaszolta, hogy addig még sok munkánk van.

A Királyság el fog jönni, és ez a rész ezután fog beteljesedni. Amikor Jézus visszajön, akkor az uralkodás az Ő vállain lesz, és Csodálatosnak, Tanácsosnak, erős Istennek, örökkévaló Atyának, és a békesség Fejedelmének fogják Őt nevezni.

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké.

Emlékezzünk csak Mikeás prófécijára:

Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.

Előretekinthetünk arra a napra, amikor Jézus el fog jönni ezúttal nem gyermekként, nem szolgaként, hogy meghaljon, hanem uralkodni fog mindörökké.

Ismét a közvetlen prófécia következik:

Egy ígét küldött az ÚR Jákóbnak, eljutott Izráelhez,

hogy megtudja az egész nép: Efraim és Samária lakossága, mely gögösen és dolyfös szívvel mondja:

Téglák omlottak le, de mi faragott kőből építünk! Vadfügefákat vágtak ki, de mi cédrusokkal pótoljuk!

Fölbújtja ellene az ÚR Recín vezéreit, és rájuk uszítja ellenségeit:

az arámokat előlről, a filiszteusokat hátulról, és falják Izráelt tele szájjal. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

De ez a nép nem tért meg ostorozójához, és nem kereste a Seregek URát.

Isten gyakran azért hoz ítéletet a bűnösök életébe, hogy megfordítsa őket, de ha nem fordulnak feléje, akkor még rosszabb lesz nekik, és végül elpusztulnak.

*Ezért kiirtotta az ÚR Izráelből a fejet és a farkat, a pálmát és a kákát egyszerre.
A vén és a főrendű a fej, a hazugságot tanító próféta pedig a farok.*

Nagy tragédia az, amikor a vezetők, még hozzá a lelki vezetők vezetik a népet a bűnbe. Jézus azt mondta, hogy ha a vak vezeti a világtalant, akkor mindketten a verembe esnek. Ha az emberek vak vezetőket és hamis prófétákat követnek, akkor mindnyájan beleesnek a gödörbe.

A mai egyházi világba nagyon sok olyan ember van, akik világi eszközöket használnak azért, hogy növeljék a szolgálatukat. Olyan leveleket küldözgetnek, amelyekben pénzért könyörögnek, és közben ők tanítják az embereket, hogy bízzanak Istenben. Ahelyett, hogy ők maguk bíznának Istenbe, inkább az emberek adományaiban bíznak. A vak vezeti a világtalant!

Nem látom sehol a bibliában, hogy Jézus vagy Pál ilyen könyörgő leveleket küldözgetett volna az emberekhez, hogy anyagilag segítsenek nekik, inkább az Úrban bíztak.

Néhány napja vendégként tanítottam egy gyülekezetben, és nagyon jó volt elmondani, hogy nem azért vagyok ott, mert nincs mit csináljak, nem azért vagyok ott, mert adományra van szükségem, mert egyetlen pennyt sem fogok kapni a ma esti adományokból, hanem saját magam tudtam fedezni az ideutazásom költségeit, mert van egy nagyon gazdag Apukám, aki minden költségemet fedezi, bárhová is megyek. Dicsőséges dolog, hogy az ember ezt elmondhassa, és szabadon hirdethesse az evangéliumot, mert a pénzkérégetés számomra mindig megkérdőjelezi az üzenetet.

Mert tévútra vezették ezt a népet vezetői, és megzavarodtak, akiket vezettek.

Ezért nem örül ifjainak az Úr, nem könyörül árváin és özvegyein, mert mindenki elvetemült gonosztevő, és minden száj bolondot beszél. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Mert föllángol a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gázt. Meggyújtja az erdő bozótját, gomolyogva száll föl a füstje.

A Seregek URa haragja miatt borul lángba az ország, a nép pedig tűz martaléka lesz. Senki sem könyörül embertársán.

Jobbjába is beleharap, mert olyan éhes, balját is megenné, mert nem tud jóllakni, mindenki megenné karja húsát is.

Manassé Efraimra, Efraim Manasséra, mindketten Júdára támadnak. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleteket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki.

Mert elnyújtják a nincstelenek perét, megfosztják jogaiktól népem nyomorultjait. Az özvegyeket kizsákmányolják, és az árvákat kifosztják.

A leginkább az böszít fel, hogy ezek a hamis prédikátorok leginkább az özvegyek és a szegények pénzét tudják elszedni, és közben Cadillac-et vezetnek!

A 2Péter második fejezetében olvashatjuk:

De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnkségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra.

Sokan fogják követni kicsapongásaikat, akik miatt káromolni fogják az igazság útját, benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban.

Minden esetben, amikor egy ember szép szavakkal, hazugságokkal próbál pénzt kicsikarni – az az ember egy hamis próféta. Az igazi pástort a nyáj jóléte és nem a meglopása érdekli.

De mit tesztek majd a megtorlás napján, amikor megjön messziről az ítéletidő? Kihez futtok majd segítségért, hol hagyjátok kincseiteket?

Aki nem térdel a foglyok közé, a megöltek között esik el. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Jaj Asszíriának, haragom botjának, melynek kezében van dühömnek vesszeje!

Elvetemült nemzet ellen küldöm, az ellen a nép ellen rendelem, amelyre haragszom, hogy zsákmányt zsákmányoljon, prédát prédáljon, és eltapossa, mint az utca sarát.

De ő nem így képzeli, szíve nem így gondolja, mert szíve szerint pusztítani akar, számos nemzetet akar kiirtani.

Mert ezt mondja: Vezéreim nem mind királyok-e?

Nem az történt-e Kalnával, ami Karkemissel? Nem úgy járt-e Hamát, mint Arpad? Nem úgy járt-e Samária, mint Damaszkuszt?

Másszóval elpusztítottam ezeket a fővárosokat, nemzeteket, a többit is így fogom elpusztítani.

Érdekes dolog, hogy annak ellenére, hogy Isten használja Asszíriát az Ő ítélő botjaként, mégis, mivel Asszíria Isten népét pusztítja, ezért Isten el fogja pusztítani Asszíriát is. Ők nem vették észre, hogy Isten eszközei voltak, és elkezdtek büszkévé válni.

A Krónikákban olvashatjuk, hogy a mikor Senecharib megtámadta Jeruzsálemet, a falakon álló embereknek azt kiabálta, hogy „Ne higgyetek Ezékiás királynak, aki azt mondja majd nektek, hogy Isten gondoskodni fog mindenről. Mert hol vannak a Szíriaiak és a többi nemzetek istenei, akiket mi leigáztunk? Az ő isteneik sem tudták megvédeni őket.és így a ti Istenetek sem képes erre.”

Amit Ézsaiás itt megprófétált, pont azokat a szavakat kiáltották az asszíriaiak a júdaiaknak. Ezért Isten azt mondta, hogy csak figyeljete, mit fogok tenni velük: és egyetlen éjszaka alatt az Úr angyala 185.000 asszír katonát ölt meg. Ha egy angyal ezt meg tudja tenni...

Emlékszem, amikor Péter kihúzta a kardját, hogy megvédje az Urat, akkor Jézus azt mondta neki: „Tedd el a kardodat, Péter. Ha akarnám, tízezer angyalt is hívhatnék, hogy megvédjen. De, ki kell igyam az Atya poharát.”

Ha egy angyal ennyi sok katonát tudott megölni, akkor tízezer angyal biztosan ki tudta volna őt szabadítani azon az éjszakán. De Ő kiitta a poharat értünk! Alárendelte magát az Atya akaratának és megfizette azt az árat, amely álta megbocsájtattak a mi bűneink, és ezáltal bekerülhettünk az Ő örökkévaló Királyságába.

Ekkora árat fizetett érte, hát nem nevetséges, hogy ezek után az emberek visszautasítják az Ő ajánlatát?

Az asszírok tehát elbázzák magukat, mert Samária az ő kezük által fog elesni, és azt hiszik majd, hogy ők a maguk erejéből, és a saját bálvány isteneiknek köszönhetően lettek ilyen sikeresek.

Ahogy elérte kezem a bálványok országait, bár több bálványszobruk volt, mint Jeruzsálemnek és Samáriának,

ahogy elbántam Samáriával és bálványaival, úgy fogok elbánni Jeruzsálemmel és bálványaival.

De ha befejezi az Úr minden tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti az asszír király dölgyös szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme dicsekvését.

Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességgemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket.

Elérte kezem a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogyan megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna.

Az asszírok önteltségükben feldicsérték magukat: én, én, én, mondták, én tettem mindent, és nem vették észre, hogy csak eszközök Isten kezében.

Dicsekedhetik-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Fontosabb-e a fűrész, annál, aki húzza? Mintha a bot suhogtatná azt, aki fölvette, és a vessző venné föl azt, aki nem fából van!

Egy fejsze az emberi kéz nélkül semmire nem jó, csak fekszik a földön, semmit sem tud tenni önmagában. Az eszköz sohasem büszkélkedhet önmagával, a dicsőség mindig a használóé, mert az eszköz tehetetlen önmagában.

Milyen fontos lecke ez számunkra, azok számára, akik eszközök szeretnének lenni Isten kezében! Semmi más nem lehetek Isten kezében, csak egy eszköz! Bármilyen érték is jön létre az életemen keresztül az nem az én érdemem. Csak azért történik bármi, mert Isten engem használ, és amit nélküle teszek, az mind értéktelen és haszontalan dolog lesz. Isten keze nélkül csak ott fekszem a földön és semmit sem tudok tenni! Ezért aztán ostoba és elhibázott dolog lenne, ha bármiért, amit Isten tett, én akarnám learatni a dicsőséget. Mert a legtöbb ami lehetek: egy eszköz Isten kezében. A dicsőség mindig mindenért Istené és nem az eszközé!

A ti életek is egy eszköz lehet Isten kezében. És ha Isten használ titeket, dicsőség neki, de sohase vegyétek magatokra a dicsőséget. Sose gondoljátok, hogy ezért használ titeket, mert valami nagy tehetségek vagytok. Valami módon mindig magunknak akarjuk a glóriát, de ez nem helyes. Legyetek csak egyszerű eszközök, és adjatok neki dicsőséget mindenért, amit Ő tesz.

Ezért az Úr, a Seregek URa sorvadást bocsát Asszíria kövéreire, és dicsősége alatt tűz lobban, lobogó tűz. Izráel Világossága lesz a tűz, és Szentje a láng, amely elégeti és megemészti benne egyetlen napon a tövist és a gázt.

Pompás erdejét és kertjét mindenestül megsemmisíti, mintha sorvadás sorvasztaná. Oly kevés fa marad erdejében, hogy egy gyermek is össze tudja írni.

Most ismét egy jövőbe történő kitekintés következik. Amikor a Nagy Megpróbáltatás időszaka eljön, akkor Isten a maradék népét a Petra-i sziklavárban fogja megőrizni. Erről a 16.-ik és a 26.-ik fejezetekből sokkal többet fogunk majd megtudni.

Azon a napon nem támaszkodik többé ostromozójára Izráel maradéka, és Jákób házának megmenekült része, hanem az ÚRra, Izráel Szentjére támaszkodik hűségesen.

A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.

Mert ha annyi volna is néped, Izráel, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg. El van rendelve pusztulásod, igazságos ítélet árad rád.

Az Antikrisztus meg fogja tévesztetni őket, aki majd szövetséget fog kötni Izrael nemzetével, és segíteni fogja őket, hogy újjáépíthessék a templomukat. Ezért aztán ők kikiáltják őt a messiásuknak.

Ma Izraelben majdnem mindenki tagadja, hogy Jézus Krisztus a Messiás, és az ortodox zsidók azt mondják, hogy bármelyik pillanatban megérkezhet a Messiás. Miről fogják felismerni? A válaszuk: segíteni fog, hogy felépíthessük a Templomunkat.

Jézus azt mondta, hogy „én az Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be, de eljön majd valaki a saját nevében, és őt befogadjátok majd.” Nem az Istentől érkező Szabadítót várják, hanem egy embert, aki Mózeshez hasonló.

Ez a király azt tesz, amit csak akar. Fölmagasztalja és nagyobbnak tartja magát minden istennél, és szörnyűségeket mond még az istenek Istene ellen is.

Jézus pedig ezt mondta:

„Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen - aki olvassa, értse meg! -, akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit, és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját.

A maradék, amely Jeruzsálemből menekül többé nem fog hinni az Antikrisztusban, hanem az Úr fele fognak fordulni, és azután benne fognak bízni.

Mert elhatározta az Úr, a Seregek URa, hogy elpusztítja az egész országot.

Ezért így szólt az Úr, a Seregek URa: Ne félj népem, Sion lakója, Asszíriától, ha megver bottal, és rád emeli vesszejét, mint Egyiptom tette.

Mert rövid idő múlva véget ér kárhoztató haragom, amely pusztította őket.

Ostorral csapkodja a Seregek URa, ahogyan megverte Midjánt az Órész-sziklánál. Vesszejével rácsap a tengerre, mint Egyiptomban tette.

Azon a napon lekerül terhe válladról, igája nyakadról, a kövérség miatt leszakad róla az iga.

Közeledünk az Armagedóni végső ütközethez:

Ajba érkezik, átvonul Migrónon, Mikmászba rendeli fölszerelését.

Átvonulnak a hágón, Gebában térnek éjjeli szállásra. Megretten Ráma, Saul Gibeája menekül.

Sikolts hangosan, Gallim leánya, figyelj rá, Lais, felelj rá, Anátót!

Madméná elmenekült, Gébim lakói elrejtöztek.

Még ma odaér Nóbba, öklével fenyegeti Sion leányának hegyét, Jeruzsálem dombját.

De az Úr, a Seregek URa kegyetlenül levagdálja az ágakat, a sudár termetűeket kivágja, és elterülnek a magasra törők.

Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!

Előrejelzés a végső ütközetre, ahol a népek fognak összecsapni egy hatalmas háborúban.

A következő fejezet Jézus Krisztus visszatéréséről fog szólni, a dicsőséges Királyság kezdete, amely az ítélet napjának eljövetele után kezdődik majd.

Isten legyen veletek, és legyen az életetek eszköz Isten kezében. Legyen mérhetetlen az örömötök, amikor észreveszitek, hogy Isten keze az életeteken van. Isten segítsen, hogy az Ő szeretetét tudjátok megosztani azokkal, akik még mindig sötétségben vannak, és tapasztaljátok meg Isten kenetét az életeteken, és különleges módon érezték meg az Ő Lelkének jelenlétét.

86 perc